

Čj. UOOU-01297/16-43

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 13. června 2016 takto:

██████████ se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 44 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. ve formě nedbalosti, kterého se dopustil tím, že v souvislosti s provozováním kamerového systému v rodinném domě v jeho vlastnictví na adrese ██████████ v blíže nezjištěné době nejméně od roku 2009 do 22. května 2015, jako spároveň osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zpracovával osobní údaje subjektů údajů pohybujících se v záběru kamer prostřednictvím 2 kamer umístěných na venkovní fasádě uvedené nemovitosti, které zabíraly nejen předmětnou nemovitost, ale i veřejné prostranství (tj. chodník a veřejnou komunikaci v ulici ██████████ včetně parkujících v ozidel) a sousední nemovitosti,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu jen za podmínek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

za což se mu podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souladu s § 44 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem nebo přiloženou poštovní poukázkou na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol rodné číslo, konstantní symbol 1148 (v případě poštovní poukázky 1149).

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 44 o dst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-01297/16-3 ze dne 18. února 2016, který byl účastníku řízení, [REDAKCE] doručen dne 22. února 2016. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl kontrolní protokol čj. UOOU-04515/15-14 z e dne 10. listopadu 2015 pořízený inspektorkou Úřadu JUDr. Jiřinou Rippelovou a spisový materiál sp. zn. UOOU-04515/15 shromážděný v rámci kontroly provedené u účastníka řízení. Dne 2. března 2016 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 87 odst. 4 zákona č. 200/1990 S b. byl řádně podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán v řízení pokračoval.

Ze spisového materiálu shromážděného kontrolujícími vyplývá, že [REDAKCE] je vlastníkem ne movitosti na adrese [REDAKCE] (dům je situován zhruba uprostřed ulice v souvislé řadě ostatních domů), přičemž na venkovní fasádě domu směrem do ulice [REDAKCE] má instalovány dvě kamery se záznamovým zařízením včetně osvětlovacích těles reagujících na pohybové čidlo. Kamery monitorují část ulice [REDAKCE] (tj. část ulice přibližně o délce 50 metrů), tzn. silnici, přilehlé chodníky a zde umístěné nemovitosti (rodinné domy) nacházející se v obou směrech od předmětné nemovitosti (po obou stranách ulice se jedná o souvislou řadu domů). Předmětné kamery monitorují jednotlivé domy a vchody do těchto domů, přičemž detailně je pak monitorován zejména protilehlý dům [REDAKCE] (mj. vchodové dveře a okna) a prostor před ním.

Dne 28. května 2015 obdrželi kontrolující sdělení Městského úřadu [REDAKCE] (na základě žádosti o součinnost kontrolujících ze dne 5. května 2015 týkajících se údajného využití pořízených kamerových záznamů k opakovaným podáním [REDAKCE] adresovaným Městskému úřadu [REDAKCE], popř. městské policii), v rámci kterého přiložil městský úřad kopie kamerových záznamů pořízených [REDAKCE] z veřejného prostranství prostřednictvím instalovaného kamerového systému v období od roku 2012 do dubna 2015 (první z pořízených záznamů byl datován ke dni 24. března 2012 a poslední pořízený záznam v daném období byl datován ke dni 19. dubna 2015). Předmětné záznamy byly přiloženy k jednotlivým stížnostem (za uvedené období se jednalo celkem o 17 stížností, přičemž za rok 2015 byly obsaženy dvě stížnosti), které zaslal jmenovaný Městskému úřadu [REDAKCE], komisi pro projednávání přestupků, a které se týkaly znečišťování ulice včetně objektů, tj. domů, popelnic, vozidel výměšky psů (vlastněných osobami bydlícími v sousedních nemovitostech v ulici [REDAKCE], osobami navštěvujícími [REDAKCE] nalézající se v dané ulici, popř. osobami ulicí procházejícími), popř. jejich volného pobíhání včetně absence náhubku v rozporu s vyhláškou města. Z textu stížnosti ze dne 17. července 2011 (připojena k opakované stížnosti ze dne 6. července 2012) adresované Městskému úřadu [REDAKCE] komisi pro projednávání přestupků, rovněž vyplývá, že [REDAKCE] doložil svou stížnost záznamy z kamer za období od 2. července 2011 až 16. července 2011. Z textu stížností a pořízených záznamů (ke sdělení městského úřadu byly přiloženy záznamy vázající se k 17 časově odlišným případům) je zřejmé, že záznam byl pořízen i v době, kdy k popsáným incidentům nedocházelo (kupř. monitorování vstupu do protilehlé nemovitosti než vyšla majitelka bydlící v nemovitosti se psem na vodítku, průchod osoby se psem na vodítku ulicí v době před vykonáním jeho potřeby, vykládání psa majiteli z vozidla, které přijelo,

monitorování zaparkovaných vozidel), přičemž v některých případech je zaznamenáno, jak následně vyšel účastník řízení v souvislosti s proběhlými incidenty na ulici.

Z protokolu pořízeného z ústního jednání a místního šetření kontrolujícími dne 11. června 2015 vyplývá, že [redacted] uvedl, že je v lastníkem ne movitosti na adrese [redacted]. Prostory nemovitosti už ívá k podnikání a příležitostně také k bydlení, byť trvalé bydliště má na adrese [redacted]. V domě probíhají jazykové kurzy a má zde kancelář. Do nemovitosti vstupuje pouze on, jeho rodina a studenti, kteří navštěvují jazykové kurzy, a to vždy v doprovodu jeho osoby. V nemovitosti mají sídlo firmy [redacted] ale nepracují zde žádní jejich zaměstnanci. Dále uvedl, že nechal na plášť nemovitosti namontovat dvě kamery, bylo to cca před 5 lety, ale již si nepamatuje přesné datum. Kamerový systém instalovala odborná firma, ale jaký měla název, to si již nepamatuje, s tím, že je možné, že firma již ani neexistuje. K tomu uvedl, že jedna z kamer přestala časem fungovat a musel ji vyměnit za novější, což provedla jiná firma. Dále prohlásil, že si žádné dokumenty neuchovává, a proto ani nemůže předložit smlouvu, na základě které byl kamerový s ystém i nstalován. Ke kamerovému systému není schopen sdělit žádné bližší informace, neví, jak dlouho je záznam z kamer uchováván. Za účel instalace kamerového systému označil ochranu majetku a zajištění bezpečnosti a zdraví osob (zejména členů jeho rodiny). Dále pak uvedl, že před domem na silnici parkuje pravidelně dvě vozidla, a to na různých místech ulice, kde je právě volné místo, s tím, že nemá zajištěné parkovací stání, neboť je to příliš nákladné. Uvedená vozidla byla v minulosti opakovaně poškozena (ukradeny ozdobné disky kol, ulomený praporek na anténě, ulomené zrcátko), přičemž po instalaci kamer poškozování vozidel ustalo. Dále uvedl, že byl jedenkrát napaden před svým domem bývalým členem zastupitelstva města [redacted]. Zároveň konstatoval, že v jednom z domů v ulici [redacted] sídlí [redacted] do jehož neoznačené [redacted] docházejí lidé se psy. Psi poté často volně pobíhají po ulici a výkaly znečišťují vozovku, chodníky i fasádu jeho do mu. K tomu uvedl, že se cítí ohrožen, neboť by jej mohli pokousat nebo by mohli ohrozit jeho vnoučata, která jej často navštěvují. K dotazu kontrolujících, zda může předložit záznamy o nahlášených škodách na vozidlech či jiném z ávadovém jednání, uvedl, že takové dokumenty nemá, neboť si žádné neuchovává. V této souvislosti uvedl, že ávadové jednání vždy hlásí na policii nebo na městský úřad. Jedenkrát bylo zmíněné jednání předmětem občanskoprávní žaloby, al e v zhladem k t omu, že soudkyně dle vyjádření [redacted] nedostatečně posoudila důkaz (záznam z kamerového systému), nebylo jeho žalobě vyhověno. K tomu uvedl, že ani toto nemůže doložit žádným dokumentem, ale může dokument obstarat u soudu. Dále uvedl, že záznam z kamerového systému předává pouze Policii České republiky, městské policii nebo Městskému úřadu v [redacted], s tím, že záznam předával policii cca v 5 případech. V této souvislosti uvedl, že naposledy z aslal z áznam z kamerového systému na Městský úřad [redacted] minulý t ýden (tzn. v obdob í od 1. června do 7. června 2015), a to proto, že tu volně pobíhal pes a znečišťoval chodník. Jmenovaný prohlásil, že nikdy záznamy z kamerového systému nepředal nikomu j inému. V n ávaznosti na v ýzvu ko ntrolujících, aby j im uká zal l ibovolný záznam z ka merového systému, uv edl, že je to ko mplikované a že se to provádí pomocí druhého počítače a že neví, jak se to přesně dělá. Účastník řízení byl kontrolujícími vyzván k zaslání vzorků záznamů z kamerového systému za poslední měsíc. Dále j menovaný uv edl, že do dnešního dne (tj. do dne 11. června 2015)

nesplnil oznamovací povinnost k Úřadu, neboť mu toto ze zákona č. 101/2000 Sb. nevyplynulo, a proto o tom nevěděl. Dále pak uvedl, že o kamerovém systému jsou procházející lidé informováni cestou, která je z a oknem. K zabezpečení kamerového systému a přístupu do něj kontrolovaný uvedl, že budova je zabezpečena bezpečnostním systémem a má instalovaný alarm. K záznamům kamerového systému má přístup jen on, přičemž počítač je zajištěn heslem, a i když do jeho kanceláře chodí studenti, tak ti se do záznamů kamerového systému nemohou dostat, s tím, že neví, proč by to dělali.

Ze zjištění kontrolujících učiněných na místě vyplývá, že předmětná nemovitost je situována zhruba uprostřed ulice [REDAKCE], v souvislé řadě ostatních domů. Za oknem v přízemí, směrem do ulice, byla umístěna v době místního šetření cedulka o rozměrech cca A5 na bílém papíře s textem: „Objekt střežen průmyslovou kamerou“. Na plášti budovy se nachází dvě kamery, přičemž jedna je umístěna vlevo ve výšce nad okny v přízemí a druhá kamera je umístěna vpravo nad vchodovými dveřmi ve stejné výšce jako první kamera. O kamerovém systému je umístěna v přízemní kanceláři, přičemž zobrazuje záběry ze dvou kamer, které pokrývají prostor téměř celé ulice [REDAKCE] na obě strany od nemovitosti.

Z podání účastníka řízení ze dne 19. června 2015 (označeno „Kamerový systém – dotazník“) vyplývá, že kamerový systém měl z počátku jen optickou část bez záznamového zařízení, tj. žádné údaje nebyly zaznamenávány, a teprve později byl doplněn o záznamové zařízení. Za účel zřízení kamerového systému označil účastník řízení především účel preventivní a dále pak možnost poskytnutí hmatatelného důkazu o porušování zákonů a vyhlášky města [REDAKCE] a požadavku policie (tj. pokud by mělo dojít k postihu osoby, která porušuje zákon, popř. vyhlášku, musí být toto doloženo hmatatelnými důkazy) a městského úřadu (k tomu poukázal na vyjádření Městského úřadu [REDAKCE] z roku 2008, z něhož mělo vyplývat, že jeho oznámení je pouze obecné, chybí časové údaje jako je den a hodina spáchání přestupku, případní svědci a podobně), zamezení poškozování zaparkovaných vozidel i nemovitosti a jejich znečišťování výkaly psů a zamezení krádežím, obtěžování a slovního i fyzického napadání a zajištění bezpečnosti a zdraví členů především jeho rodiny. V této souvislosti účastník řízení uvedl, že na základě opakovaných jednání s Policií České republiky, městskou policií a městským úřadem mu nezbylo jiné řešení než zřídit uvedený kamerový systém. K tomu účastník řízení doplnil, že do renovace domu vložil nemalé prostředky a že před kanceláří má rovněž zaparkovaná dvě vozidla nemalé hodnoty. Dále uvedl, že z důvodu narůstající kriminality musí svůj majetek chránit, s tím, že má také oznamovací povinnost v případě, že vidí, že někdo porušuje vyhlášku (tj. znečišťuje veřejné prostranství, poškozují majetek občanů a ohrožují jejich zdraví). Dále poukázal mimo jiné na skutečnost, že v roce 2006 byl bezdůvodně fyzicky napaden nepřizpůsobivým majitelem psa, který odmítal mít svého psa na vodítku, a že [REDAKCE] (členem zastupitelstva města [REDAKCE]), který provozuje [REDAKCE], byl dne 29. prosince 2011 bezdůvodně fyzicky napaden (rovněž poukázal na slovní napadání a obtěžování ze strany jmenovaného [REDAKCE] a jeho rodiny), a případy krádeží (poklic a praporů antén z osobních vozidel, měděných dešťových svodů), s tím, že všechny relevantní dokumenty předal příslušným orgánům. Účastník řízení uvedl, že údaje o nepřizpůsobivých osobách, a o osobách, které porušují zákon nebo vyhlášku, jsou okamžité, tj. nejsou zpětně vyhledávané, a jsou předávány pouze a jedině Policii České republiky, městské policii a komisi pro projednávání přestupků města

██████████ Dále konstatoval, že žádné záznamy se nikdy neukládaly, neukládají a nebudou nikdy ukládat, s tím, že se nepožijí a ani neexistují žádné kopie ani zálohy záznamu, popřípadě sekvencí. Dále uvedl, že záznam, pokud je to třeba pro sdělení hmatatelných důkazů, je předáván pouze a jedině policii, popř. komisi pro projednávání přestupků, s tím, že nikdy nebyl, není a ani nebude zveřejňován. Dále pak uvedl, že záznam kamerového systému se v systému neukládá, je automaticky smazáván, tj. smyčka záznamu se automaticky přemazává po asi jednom dni. V této souvislosti doplnil, že poslední záznam byl pořízen dne 22. května 2015 a předán komisi pro projednávání přestupků města ██████████, s tím, že jinak do záznamů nebylo vstoupeno. Zároveň uvedl, že přístup k systému má pouze on a že přístup k systému je chráněn dvěma hesly.

Dne 11. září 2015 zaslali kontrolující Městskému úřadu ██████████ (v návaznosti na již poskytnuté sdělení a zaslano dokumentaci za rok 2012 – duben 2015) žádost o součinnost, v níž požadovali sdělení, od jakého roku a v kolika případech dokládá ██████████ své stížnosti pořízenými kamerovými záběry veřejného prostranství.

Dne 6. října 2015 obdrželi kontrolující sdělení Městského úřadu ██████████ z něhož vyplývá, že záznamy do roku 2008 byly již skartovány, tj. nelze zjistit, zda docházelo k monitorování. Dále bylo uvedeno, že městský úřad zjistil, že ██████████ v roce 2009 podal 19 oznámení přestupku, které v 17 případech doložil kamerovým záznamem, v roce 2010 ve 3 případech doložil kamerový záznam a ve 3 případech fotografie, v roce 2011 kamerový záznam doložil v 1 případě a v roce 2015 (do 5. října 2015) oznámil 3 případy, přičemž záznam z kamer uložený na kompaktním disku doložil ve všech 3 případech.

V podání ze dne 20. listopadu 2015 označeném „Žádost o revizi protokolu o kontrole – č. j.: UOOU-04515/15-14“ účastník řízení konstatoval, že získané záběry nezneužil a ani nikoho nešikanoval, s tím, že podání na policii, popř. městskému úřadu následovala vždy a ž po opakovaném upozornění subjektu na jeho opakované incidentní a nepřizpůsobivé chování a jednání, kterým tento subjekt obtěžujícím a ohrožujícím způsobem vytvářel záměrně opakovaně konfliktní situace. K tomu uvedl, že dotyčná osoba vždy dobře věděla, čeho se dopouští, a byla vždy informována o tom, že údaje budou předány příslušným orgánům. Dále konstatoval, že údaje by byly zpracovávány samozřejmě vždy se souhlasem těch osob, které porušovaly závaznou vyhlášku atd. Účastník řízení uvedl, že tyto osoby vždy nejprve na jejich chování upozornil (především je vždy upozornil na to, že porušují vyhlášku), a teprve pak je upozornil na to, že pokud své chování nezmění, že záznam o jejich chování předá komisi města ██████████ pro projednávání přestupků nebo policii, k čemuž uvedl, že tyto osoby proti tomu nikdy nic nenamítaly. Ve vztahu k tvrzení uvedenému v kontrolním protokolu ze dne 10. listopadu 2015, tj. že kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení sleduje obraz kamer a minimálně při incidentním jednání osoby její chování zaznamenává (resp. daný text byl účastníkem přeformulován: „sleduje obraz kamer minimálně při incidentním jednání“), účastník řízení uvedl, že správně mělo být uvedeno „pouze v případě opakovaného incidentního jednání“.

Dne 31. března 2016 se na základě předvolání ze dne 7. března 2016 na Úřad dostavil obviněný k ústnímu jednání. K věci uvedl, že na základě poučení podal v zákonné lhůtě odpor proti příkazu čj. UOOU-01297/16-3 včetně uložené pokuty. Dále uvedl, že tvrzení správního orgánu uvedené ve výrokové části (tj.: „čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy zpracovávat osobní

údaje subjektů...“) se nezakládá na pravdě. K tomu uvedl (bod 1), že osoby, resp. dotyčné osoby, které ve svých stížnostech ohledně jejich protiprávního jednání označil, byly jím osobně několikrát upozorněny na skutečnost, že objekt je monitorován, mj. je to na objektu označeno písemnou informací a tedy tyto údaje, pokud vůbec byly zaznamenány, zpracovány a předány správním orgánům, byly předány a zpracovány vždy se souhlasem dotčených subjektů. Žádná z těchto osob jej nikdy ani ústně, ani písemně o vymazání záznamu nepožádala. Z toho důvodu je obviněný toho mínění, že dotčeným subjektům nevznikla žádná újma. Dále uvedl (bod 2), že porušovatelé plátných vyhlášek, tj. osoby, které vytvářely opakovaně a záměrně konfliktní situace, které působí mimo jiné nejenom obtěžujícím, ale i ohrožujícím způsobem, vždy věděly, a to na základě jak písemné informace na budově, tak jeho osobní ústní informace, že záznam o jejich protiprávním jednání, bude sloužit jako důkazní prostředek. Obviněný opakovaně zdůraznil, že žádná z těchto osob nikdy o vymazání záznamu nepožádala (k tomu upozornil na vyjádření policie, že zahájit řízení lze pouze s tím přestupcem, který je spolehlivě zjištěn), takže byl přesvědčen o tom, že pokud dotčené osoby byly takto dvojnásobně o zpracování údajů informovány a nikdy o vymazání záznamu ne požádaly, se nemohou vlastně práva na ochranu osobních údajů domáhat, protože byly opakovaně na stav věci upozorňovány. Dále uvedl (bod 3), že nikdy osobně získané záznamy nikde nezveřejnil, ani proti dotčeným subjektům nezneužil. Pouze v případě jejich protiprávního jednání obviněný tyto záznamy, k čemuž zopakoval, že tedy se souhlasem dotčených osob, předal orgánům státní správy, které jsou vázány mlčenlivostí. Když obviněný pomine právní důvod příkazu čj. UOOU-00327/16-1, kdy mu uvedená osoba (pozn. správního orgánu: tj. inspektorka Úřadu) udělila pokutu ve výši 1.000 Kč a uložila zde uvedenou povinnost, uvedl, že má důvod se domnívat, že tím tento důvod právně pominul. Dále do plnil k výše uvedenému bodu 3 odůvodnění, že mimo této jediné stížnosti, kterou podal oznamovatel (neví z jakých důvodů, protože s ním nikdy žádné konflikty neměl) v příkazu čj. UOOU-01297/16-3 podepsaná osoba (pozn. správního orgánu: vedoucí oddělení správních činností) žádnou stížnost nedoložila. Z toho důvodu je přesvědčen o tom, že pro vydání příkazu čj. UOOU-01297/16-3 ne existuje žádný právní důvod. Obviněný nenašel žádnou stížnost, která by toto vydání příkazu podložila. K tomu dodal, že na základě vydání takového příkazu by byli zákonem bohužel chráněni ti, kteří zákony porušují. Závěrem se obviněný vyjádřil v tom smyslu, že žádá Úřad, aby celou právní věc řádně prošetřil a aby přihlédl k jeho vyjádřením, byť pro něj z nepochopitelných důvodů zamítným, viz interní sdělení ze dne 26. listopadu 2015, kde se v šude bohužel objevuje text: námitce doporučuji nevyhovět. Dále obviněný žádá, aby Úřad celou kauzu řešil bez předpojatosti, viz interní sdělení z 18. února 2016, které pociťuje a prezentuje jako újmu na jeho právech, a žádá o korektní postup právního jednání a respektování plátných právních norem. Následně se obviněný vyjádřil k dotazům položeným mu s právním orgánem. K dotazu správního orgánu, zda by obviněný mohl uvést, jaký právní vztah má k domu na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] tento uvedl, že je v jeho majetku. Na dotaz správního orgánu, k jakým účelům danou nemovitost využívá, obviněný uvedl, že danou nemovitost využívá k podnikání. Na dotaz správního orgánu, zda má na předmětné nemovitosti umístěn kamerový systém a z kolika kamer se skládá (skládal), obviněný uvedl, že daný kamerový systém se skládá ze dvou kamer. K dotazu správního orgánu, kdy byl kamerový systém instalován a kým, obviněný uvedl, že to nemůže přesně uvést, a to ani rámcově, a že daná firma, která kamerový systém instalovala, již neexistuje. K dotazu správního orgánu, za jakým účelem byl kamerový systém instalován, resp. co ho vedlo k jeho instalaci, obviněný uvedl, že kamerový systém byl instalován

za účelem ochrany majetku a prevence. Na dotaz správního orgánu, jaký pr ostor kamerový systém snímal, obviněný uvedl, že snímal prostor tak, jak ho firma nastavila. Jednalo se o prostor potřebný k ochraně majetku, tak, aby měl chráněn obviněný budovu, tj. za účelem ochrany majetku, zajištění prevence, tj. čistoty budovy, a ochrany zaparkovaných vozidel. Policie České republiky řešila krádeže oznámené obviněným, poškozování vozidel (dokonce se snímaly i otisky pr stů za účelem zjištění pachatele) a dokonce řešila napadení osoby obviněného. K tomu obviněný opakovaně uvedl, že zahájit řízení mohla pouze s tím pachatelem, který byl spolehlivě zjištěn. Dále obviněný uvedl, že když Úřad požádal Magistrát města [redacted] o součinnost, tak měl požádat o součinnost i Policii České republiky. Na dotaz správního orgánu, zda dochází ke snímání i sousedních nemovitostí a v jakém rozsahu, obviněný uvedl, že ke snímání sousedních nemovitostí nedochází (s tím, že to bylo vyřešeno na základě příkazu čj. UOOU-00327/16-1, čímž tento právní důvod pominul). Dále obviněný uvedl, že předtím ke snímání sousedních nemovitostí bohužel došlo, což se odstartovalo. K rozsahu snímání uvedl, že snímání bylo prováděno tak, jak byla kamera nastavena (tj. 2-3 do my nahoru, 2-3 domy dolů). Kamera byla nastavena tak, aby měl obviněný vozidla pod dohledem, tj. aby je kamera zachycovala na místě, kde je měl obviněný zaparkované (parkoval je tam, kde bylo v ulici místo, takže měl za nutné je chránit, protože případů poškození se objevilo hodně, přičemž na základě záznamů byl pachatel policií zjištěn, takže kamerový systém účel splnil). Na dotaz správního orgánu, zda pořizoval kamerový systém záznam a případně v jakém režimu (nepřetržitý, incidenční), obviněný uvedl, že pořídil záznam pouze v konfliktních situacích, tj. v případě porušení zákona, či vyhlášky, a pouze na základě souhlasu dotčených subjektů jej předal policii (tj. dotčené osoby proti tomu nic nenamítaly, tzn., že mohly požádat o to, aby obviněný záznam nepředal policii, tj. jak již uvedl, dotčené subjekty o pořizování záznamu informoval a nikdy jej nepožádaly, aby pořizovaný záznam vymazal). Dále byl obviněný požádán, ať popíše proces pořizování záznamu (jak byl spouštěn, kým, kdy, jak byl zastavován atd.), přičemž obviněný uvedl, že v případě, kdy oknem viděl dotčenou osobu, která pro něj vytvářela konfliktní situaci, která vedla k poškozování jeho majetku, která tedy na něj působila obtěžujícím, nebo ohrožujícím způsobem, tak nejprve dotčenou osobu, nebo dotčené osoby na jejich protiprávní jednání upozornil, požádal, aby v něm přestaly, jinak že bude záznam o jejich jednání předán kompetentním orgánům, pokud se tak nestalo okamžitě pořídil záznam. Dále uvedl, že k pořizení záznamu je třeba mít heslo do systému (k tomu následně obviněný doplnil, že přístup je chráněn dvěma hesly, tj. uživatel musí znát dvě hesla, a to do počítače, který se spojí s tímto systémem a následně heslo do systému) a na hrát záznam na médium (tj. zvolit na hrávání se kvence). K tomu obviněný uvedl, že hesla do systému zná pouze on. Dále zdůraznil, že kdyby osoba, která záměrně vytváří konfliktní jednání, toho zanechala, tak by obviněný žádný záznam nepořizoval, resp. kdyby jej daná osoba požádala, aby daný záznam nepořizoval. Dotčené osoby toho nikdy nevyužily. K tomu uvedl, že osoby upozornil na porušování vyhlášky, tj. netýkalo se to pachatelů poškozujících vozidla (tam se to odehrálo zejména v noci), což je i vidět na pořizovaných záznamech, že s osobami komunikuje. Těchto osob se zeptal, zda znají vyhlášku, proč vytváří konfliktní situace, a často opakovaně, a zda nepřestanou s jejich jednáním, že pořídí záznam a předá jej příslušným orgánům. K tomu doplnil, že pokud mu osoby vyhověly, pak žádný záznam nepořizoval a ani žádnou stížnost nepodal. V této souvislosti uvedl, že jeho kamerový systém je náhledový a pouze v případě konfliktní situace se použil záznam. Pořizovaný záznam zaznamenal vždycky jenom konfliktní situaci, protože mediové disky mají omezenou kapacitu, tj. nepořídí se nic jiného než krátká

sekvence, tj. sekvence byla zastavována po skončení konfliktní situace. K dotazu správního orgánu, jestli si vzpomíná, odkdy pořizoval daným způsobem záznamy konfliktních situací, obviněný uvedl, že si nevzpomíná. Dále uvedl, že už půl roku u nich žádnou konfliktní situaci neměli, tj. k žádným zjevným konfliktním situacím v prostoru jeho objektu nedošlo, což s povděkem kvitují i někteří sousedé [kupř. sousedé ██████████, na dané situaci si stěžoval i soused ██████████ (pozn. správního orgánu: správně mělo být zřejmě uvedeno Hričišovo, jak vyplývá ze spisového materiálu), který zde již nebydlí, což uváděl obviněný v předchozím připomínkovém řízení]. K tomu došlo, že by i jiné osoby, které žádaly, aby zde byl zaveden kamerový systém, přičemž město i policie jim nevyhověly (jednalo se kromě obviněného o další 3 rodiny, které toto požadovaly). Na dotaz správního orgánu, jakým způsobem nakládá obviněný s pořizovanými záznamy (tj. zda je někomu poskytl, popř. komu a za jakým účelem), obviněný uvedl, že je poskytl pouze orgánům státní správy, tj. policii státní, městské a komisi k projednávání přestupků, které jsou vázány mlčenlivostí, a to z toho důvodu, že tyto orgány zahájí řízení pouze s přestupcem, který je spolehlivě zjištěn. K dotazu správního orgánu, kdo měl k pořizovaným záznamům přístup, resp. zda je uchovával, resp. archivoval, obviněný uvedl, že přístup měl pouze on přes dvě hesla a že pořizované záznamy nikdy nearchivoval, tj. předal je v pořizované jedné kopii příslušnému orgánu k projednání věci. Na dotaz správního orgánu, zda došlo k nápravě závadného stavu a jakým způsobem (tj. jakým způsobem jsou nastaveny kamery v současné době včetně popisu provedených úprav, tzn., zda pořizují záznam, co kamery snímají, zda vložil rastr), obviněný uvedl, že postupoval v souladu s příkazem čj. UOOU-00327/16-1, tj. vložil rastr, aby byl zabírán pouze prostor do jednoho metru od předmětné budovy, nicméně prakticky je to nevyhovující vzhledem k tomu, že v ozídla se nachází ve vzdálenosti 5 metrů. Na dotaz správního orgánu, kdy přesně došlo k nápravě závadného stavu v souladu s uloženými nápravnými opatřeními, obviněný uvedl, že k přenastavení kamer došlo k 1. únoru 2016 v souladu s příkazem čj. UOOU-00327/16-1.

Dne 31. března 2016 zaslal správní orgán žádost o součinnost Městskému úřadu ██████████ v níž žádal o sdělení jmen, příjmení a adres osob, proti kterým směřovala oznámení o přestupku učiněná ██████████ na Městském úřadě ██████████, za jimi evidované období, a to včetně uvedení četnosti podaných oznámení k jednotlivým osobám.

Dne 13. dubna 2016 obdržel správní orgán sdělení Městského úřadu ██████████, z něhož vyplývá, že oznámení ██████████ v roce 2015 vůči ██████████, ██████████ v roce 2014 vůči ██████████ (proti tomuto bylo podáno oznámení rovněž v roce 2012), v roce 2013 vůči ██████████ v roce 2012 vůči ██████████ a v roce 2011 vůči ██████████, přičemž v dalších případech nebyla osoba pohybující se na záznamu ztotožněna.

Dne 1. dubna 2016 zaslal správní orgán žádost o součinnost Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie ██████████ kraje, obvodnímu oddělení ██████████, v němž požadoval sdělení, zda eviduje případy, v nichž vystupoval ██████████ jako oznamovatel, popř. poškozený, a sdělení, zda v daných případech byly ██████████ tvrzené skutečnosti dokládány záznamy pořizovanými z uvedeného kamerového systému.

Dne 13. dubna 2016 bylo doručeno správnímu orgánu sdělení Policie České republiky, obvodního oddělení [REDAKCE] že k [REDAKCE] jsou evidovány dva případy, ve kterých jmenovaný vystupuje jako oznamovatel a v obou případech poskytl oznamovatel kamerový záznam pořízený na adrese [REDAKCE]. Jednalo se o oznámení přestupku evidované pod č. j. KRPS-242120/PR-2011-010110 a č. j. KRPS-242024/PR-2011-010110, přičemž oba případy byly předány policejním orgánem k projednání Městskému úřadu [REDAKCE] (prvně uvedený byl předán dne 27. ledna 2012 a druhý uvedený byl předán dne 29. prosince 2011). Originály kamerových záznamů byly se spisovým materiálem zaslány na městský úřad, přičemž kopie kamerových záznamů si policejní orgán nepožičuje.

Dne 5. dubna 2016 obdržel správní orgán sdělení obviněného ve věci napadení jeho osoby z roku 2006 a 2012, což doložil ko piemi jím podaných oznámení. Jednalo se o trestní oznámení učiněné [REDAKCE] na Policii České republiky, obvodním oddělení [REDAKCE] dne 2. května 2006, z něhož vyplývá, že ulicí [REDAKCE] směrem k [REDAKCE] procházeli muž (cca 60 let) a žena, při svém pozorování z okna si [REDAKCE] všiml, že jejich volně pobíhající pes zamířil k jeho domu, s tím, že ví, že volně pobíhající psi znečišťují patu jeho domu a chodník před jeho domem. Dané lidi již několikrát viděl s volně pobíhajícím psem, přičemž neví, jestli je na to již někdy upozornil. V daném případě [REDAKCE] pojal podezření, že pes chce vykonat potřebu a rozhodl se je vyzvat, ať si jej dají na vodítko, na což mu oba odpověděli hrubými a neslušnými slovy, přičemž pes jej neohrožoval. Na jeho žádost neřagovali a pokračovali do [REDAKCE]. Dále uvedl, že daný problém je spojen s [REDAKCE] pana [REDAKCE] na což několikrát upozornil zastupitelstvo města [REDAKCE]. Poté, co došli k [REDAKCE] šel se podívat ven k čelní stěně domu, z čehož není nějaký psi výkal. Poté se uvedený muž rozeběhl směrem k němu, přičemž [REDAKCE] pojal podezření, že jej chce muž napadnout, přičemž muž se snažil vstoupit za ním do jeho domu, ale nevstoupil (měl zde jednu nohu). Muž mu vytrhl kameru, kterou držel za popruh, přičemž následně [REDAKCE] za popruh zatahl a kameru mu vytrhl. Závěrem [REDAKCE] uvedl, že žádná škoda na majetku a ani jiná další mu nevznikla. Ze zápisu ze dne 1. února 2012 pořízeného Městským úřadem [REDAKCE] oddělením přestupků, na základě oznámení [REDAKCE] vyplývá, že [REDAKCE] uvedl, že dne 29. prosince 2011 viděl nepřizpůsobivou majitelku psa, která již po několikáté přijížděla do [REDAKCE] a při procházení ulicí [REDAKCE] nechávala močit svého psa na jeho automobil a dům včetně popelnic sousedních domů, s tím, že ji upozornil na poškozování jeho věcí, na což neřagovala. K tomu doplnil, že dne 29. listopadu 2011 jmenovanou upozornil, že si udělá fotodokumentaci a podá na ni trestní oznámení na Městský úřad [REDAKCE] za opakované znečišťování veřejného prostranství a ničení (poškození) jeho osobních věcí, s tím, že bez jakékoliv reakce odešla do [REDAKCE] a vrátila se s [REDAKCE] který [REDAKCE] bez varování úderem do hrudníku zatlačil až do chodby jeho domu. K tomu [REDAKCE] uvedl, že se nemohl bránit, protože v ruce držel digitální fotoaparát v hodnotě cca 17.000 Kč. Po odchodu jmenované odešel zpět do [REDAKCE] s tím, že [REDAKCE] uvedl, že následně zavolał policii. K tomu doplnil, že síkana, resp. slovní napadání z estetické strany odiny pana [REDAKCE] trvá již několik let, s tím, že ve večerních hodinách mu chodili bouchat na okna, což několikrát hlásil městskému úřadu a předal i několikrát záznam na CD. Dále doplnil, že [REDAKCE] mu i několikrát zvonil bezdůvodně na zvonek ve večerních hodinách a něco na něj pokřikoval, k čemuž uvedl, že CD s tímto záznamem předal městskému úřadu. Městským úřadem bylo dále zaznamenáno do zápisu, že dne 1. února 2012 [REDAKCE] přinesl CD s nahrávkou fyzického

napadení jeho osoby [REDAKCE], jak bylo požadováno správním orgánem, s tím, že nahrávka byla přiložena ke spisovému materiálu.

Dne 14. dubna 2016 zaslal správní orgán předvolání k podání svědecké výpovědi [REDAKCE] (autor původního podnětu doručeného Úřadu týkajícího se kamerového systému provozovaného účastníkem řízení).

V reakci na vyznění o konání výslechu svědků ze dne 14. dubna 2016 zaslal obviněný správnímu orgánu žádost o přeložení termínu konání výslechu svědků o jeden týden z důvodu jeho služební cesty, tj. nepřítomnosti v nařízeném termínu konání výslechu svědků. Pro případ, že nebude možné výslech svědků z důvodu rozvrhu agendy odložit, požádal, aby svědkům byly položeny jím zasláné otázky a jejich odpovědi zaprotokolovány (viz níže uvedené výslechy). V této souvislosti byl obviněný správním orgánem informován (sdělení ze dne 26. dubna 2016), že jeho žádosti o přeložení termínu konání výslechu svědků na jím uvedený termín nelze vyhovět, a to vzhledem k tomu, že svědci byli řádně předvoláni a vzhledem ke lhůtám stanoveným pro doručování.

Dne 5. května 2016 se na základě předvolání ze dne 14. dubna 2016 na Úřad dostavil k podání svědecké výpovědi [REDAKCE]. Svědek k věci uvedl, že vůbec na místě nebyl (tj. v ulici [REDAKCE]) a zavolal si jej na výbor na základě SPZ jeho automobilu ([REDAKCE]), protože v ulici [REDAKCE] stál jeho automobil. Následně požádal svědek správní orgán o položení dotazů v dané věci. K dotazu správního orgánu, zda je svědkovi znám [REDAKCE] který je vlastníkem nemovitosti na adrese [REDAKCE] svědek uvedl, že ho nikdy neviděl, tj. vůbec neví, kdo to je. Na otázku správního orgánu, zda ze strany Městského úřadu v [REDAKCE] s ním bylo zahájeno řízení na podnět [REDAKCE] jako oznamovatele, v jaké věci, kdy se tomu tak stalo a jaký byl výsledek tohoto řízení (zda došlo k uložení nějaké sankce), svědek uvedl, že na městském úřadě mu řekli, že v ulici se jeho pes počůral a že mají video, na kterém je to zachyceno, přičemž dané video neviděl (tj. měli na úřadě CD, nicméně, jelikož k tomu došlo, že se tam pes počůral, tak jej vidět, ani nechtěl). Za uvedenou mu byla uložena pokuta, tj. domnívá se, že se jednalo o 100 Kč, vzhledem k tomu, že pokuta byla nízká, pokutu zaplatil a nic neřešil. Došlo k tomu v minulém roce, tj. v lednu 2015, kdy byla jeho přítelkyně u [REDAKCE]. K dotazu správního orgánu, v kolika případech se stalo, že si na něj [REDAKCE], popř. na jeho přítelkyni stěžoval, resp. podal podnět k zahájení řízení a kdy se tak stalo, svědek uvedl, že se tomu stalo pouze v jednom případě. K dotazu správního orgánu, zda může popsat okolnosti, za kterých bylo zachyceno jeho auto, popř. pes v dané ulici, svědek uvedl, že v dané ulici nebyl a že na místě byla jeho přítelkyně paní [REDAKCE], se kterou žije, autem u [REDAKCE] (krysaříkem). K otázce správního orgánu, zda je mu známo od jeho přítelkyně, zda na pořízeném záznamu je zachycena i situace na místě před údajným protiprávním jednáním, resp. po něm (případně o jak dlouhou sekvenci se jednalo), resp. zda k pořízení záznamu došlo před upozorněním ze strany [REDAKCE] na porušování vyhlášky města, svědek uvedl, že nikdo z nich (tj. on, ani jeho přítelkyně) záznam neviděl a že žádné upozornění ze strany pana [REDAKCE] neproběhlo, což je mu známo od jeho přítelkyně. O dané věci se dozvěděli až na městském úřadě, když přišlo psaní ve věci přestupku, kterého se měl dopustit. Na otázku, zda si přítelkyně svědka, popř. on sám u nemovitosti na adrese [REDAKCE] všiml, že je zde

umístěn kamerový systém, odkdy se tam kamerový systém nalézá a jakým způsobem byl na něj upozorněn, svědek uvedl, že tam ani nebyl a že přítelkyně uváděla, že si kamerového systému nevšimla. K dotazu správního orgánu, zda jsou mu známy nějaké bližší informace k předmětnému kamerovému systému a jeho provozu (tj. zejména počet kamer, rozsah snímaného prostoru, způsob pořizování záznamu – zda nahrávání probíhalo nepřetržitě, popř. incidenčním způsobem), svědek uvedl, že nikoliv. Na dotaz správního orgánu, zda svědek souhlasil s pořízením záznamu a jeho předání městskému úřadu, popř. policii, popř. zda s tím souhlasila jeho přítelkyně, svědek uvedl, že nikoliv. K dotazu správního orgánu, zda je m u z náma nějaká osoba, která ví více o provozu uvedeného kamerového systému, a to vzhledem k monitorování jednání osob [REDAKCE], svědek uvedl, že nikoliv. V návaznosti na podání z dne 25. dubna 2016 zasláné [REDAKCE] položil správní orgán svědkovi následující otázky zasláné obviněným, o čemž byl svědek informován. K dotazu obviněného, zda svědek nechával někdy svého psa vědomě volně pobíhat v ulici [REDAKCE] bez vodítka a bez náhubku, svědek uvedl, že nikoliv a že kdyby nebyl přivázan na vodítku, tak už by jej nikdy nenašl. K dotazu obviněného, zda zná svědek vyhlášku města [REDAKCE], svědek uvedl, že vyhlášku do podrobností nezná, ale samozřejmě vychází z předpokladu, že je regulováno volné pobíhání psů a nošení náhubku. K dotazu obviněného, zda může svědek citovat, co mu vyhláška přikazuje, svědek uvedl, že nikoliv, že citovat ji nemůže. K dotazu obviněného, zda svědek porušoval tuto vyhlášku vědomě opakovaně, svědek uvedl, že určitě on nikoliv, s tím, že psa vodí jeho přítelkyně výše uvedeným způsobem (tj. na vodítku). K dotazu, zda někdy žádal osobně majitele nemovitosti, pana [REDAKCE], o vymazání údajů z kamerového systému, svědek uvedl, že nikoliv.

Dne 5. května 2016 se na základě předvolání ze dne 14. dubna 2016 na Úřad dostavil k podání svědecké výpovědi [REDAKCE]. Svědek k věci uvedl, že přesně neví, kdy kamerový systém na svůj dům pan [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] instaloval. V té době svědek hodně cestoval po republice a moc se v místě nezdržoval. Spíše tedy kamerovým systémem obtěžoval [REDAKCE] sousedy, kteří se zde zdržují. Dále svědek uvedl, že nejvíce mu to začalo vadit v době, kdy se k němu do domu nastěhoval syn. K tomu uvedl, že kamerový systém mu vadí a vadí i jeho synovi, který je [REDAKCE]; není nezbytné, aby obviněný věděl, kdy jde domů, kde parkuje automobil atd. Svědek uvedl, že 40 let pracoval u [REDAKCE] tj. byly mu známy i utajované informace, přičemž svědka navštěvují i jeho známí z bývalé práce, tj. je mu nepříjemné, aby je [REDAKCE] monitoroval. Dále svědek uvedl, že nejhorší bylo, že [REDAKCE] napadl chlapa i o dvou francouzských holích (pana [REDAKCE]), přičemž [REDAKCE] na něj řval. Dále byl případ, že šla asi dvacetiletá „holčina“, přičemž bylo jasné, že to [REDAKCE] viděl na kamerovém systému, protože za ní vyběhl a řval na ni a sprostě ji nadával během doby, kdy šla do auta pro papír, aby exkrement uklidila. Dále uvedl, že [REDAKCE] kamery na podzim 2015 vyměnil, s tím, že měl původně na domě umístěny pohybové snímače, které v noci přisvětlovaly kamery, přičemž nové kamery vypadají, že mají noční vidění. Kamery instaloval panu [REDAKCE] pan [REDAKCE] který bydlí v [REDAKCE] ulici, v [REDAKCE], o němž se svědek domnívá, že je činný v [REDAKCE]. Následně byly svědkovi položeny správním orgánem následující otázky. K dotazu správního orgánu, zda je svědkovi znám [REDAKCE] který je v lastníkem nemovitosti na adrese [REDAKCE], svědek uvedl, že je to jeho soused a bývalý kamarád z dětství. Na otázku správního orgánu, co bylo důvodem jím učiněného podnětu, svědek uvedl, že důvodem je to, že se špatně cítí pod dojmem,

že je 24 hodin snímán. K otázce správního orgánu, kdy si u nemovitosti na adrese [redacted] všiml, že je zde umístěn kamerový systém, zda je mu známo, odkdy se tam kamerový systém nalézá a jakým způsobem byl na něj upozorněn (zda se zde nacházela informační tabulka, kde, odkdy, resp. po jakou dobu a co bylo jejím obsahem, popř. byl na něj někým osobně upozorněn a kým), svědek uvedl, že nebyl nikým osloven ve vztahu ke kamerovému systému, s tím, že bez dalšího tam [redacted] kamerový systém pověsil. O kamerovém systému se svědek nejprve dozvěděl od sousedů. Dále konstatoval, že pan [redacted] (tj. [redacted] v ulici), když se o tom spolu bavili, se rozpomněl, že kamerový systém je tam od roku 2004. Svědek uvedl, že si sám si vzpomíná, že kamerový systém byl instalován v roce 2004, tj. že to bylo spojeno s dobou, kdy probíhala volba starosty. Svědek uvedl, že neví, jestli v té době kamery již pořizovaly záznam. V jednom případě byl svědek pozván spolu s panem [redacted] na město jako svědci ve věci „čůrajícího psa“. Dále uvedl, že byl i na městské policii kvůli štěrku, který byl omylem místo so usedovi složen před vchod do domu svědka. V dané věci podal [redacted] oznámení na městskou policii proti svědkovi, a to z toho důvodu, že štěrka zabírá parkovací místo, přičemž to bylo na přestupkové komisi, přičemž důkazy, které v dané věci měl, mu neukázali. Dále svědek uvedl, že v ulici měl [redacted] zaparkované tři automobily, které si hlídá, čímž to vše zřejmě začalo, jak se svědek domnívá, tj. bylo to důvodem pro instalaci kamer. Původně si místa pro parkování [redacted] který v domě nemá trvalé bydliště, ale provozuje živnost (tlumočnické služby), vyhrazoval za pomoci popelnic. Problémem bylo, že rovněž klienti [redacted] parkovali rovněž v dané ulici a neměl tak dost místa pro parkování. Ke kamerovému systému uvedl, že kamerový systém měl dvě kamery, které byly překřížené, tzn., že jedna kryla druhou proti poškození. Dané kamery snímaly nejen nemovitost pana [redacted], ale i sousední nemovitosti, ale i ulici. V jednom případě si svědek vzpomíná, že v nočních hodinách [redacted] vyběhl v roce 2015 na podzim na sousedku [redacted] (dnes [redacted]), že u sousední nemovitosti počůral její pes popelnicí, s tím, co si to dovoluje, že ji udá. Jmenovaná svědka o tomto informovala, jelikož věděla o tom, že svědek vůči [redacted] podal oznámení na město. Svědek uvedl, že informační tabulka se tam objevila až v souvislosti s kontrolou provedenou Úřadem, o níž byl svědek následně informován po jejím ukončení, tj. [redacted] měl umístěn papír A4 o kamerovém systému v okně, a to v době na podzim 2015, pak již se opět v místě daná informace nevyskytovala, tj. byla zde cca 14 dnů. K otázce správního orgánu, zda je mu známo, zda dané kamery pořizují záznam a jakým způsobem (kontinuálně, popř. jsou spouštěny manuálně v případě incidentu), odkdy je záznam pořizován a zda s tímto souhlasil, svědek uvedl, že existenci záznamů dovozuje z přestupkových řízení, kterých byl účasten na městském úřadě, tj. byl jich účasten jako svědek, že byl informován o existenci takovýchto dokladů, které mu však nebyly zpřístupněny. Na otázku, zda měl možnost vidět nějaký záznam z těchto kamer, při jaké příležitosti, co na něm bylo zachyceno (o jak dlouhou sekvenci se jednalo), svědek uvedl, že nikoliv, že záznamy neviděl. K dotazu správního orgánu, zda je mu znám účel instalace kamer, svědek uvedl, že [redacted] hlídal parkovací místa v ulici, což je asi hlavní důvod. Na dotaz správního orgánu, zda je mu známo, jakým způsobem [redacted] s pořízenými záznamy nakládá (kupř. zda je někomu předává a komu, zda si je uchovává), k čemu je využívá, popř. zda pořízený záznam použil i vůči svědkovi, popř. jeho rodině v nějakém řízení, popř. jiným způsobem, svědek uvedl, že pořízené záznamy využíval ke svým podáním na městský úřad, popř. policii a k vyhrožování lidem, tj. nejvíce „nastupoval“ na lidi, kteří přijeli se psem k [redacted]. Svědek si vzpomíná na případ, kdy svědkovi někdo urazil zrcátko na autě (cca 3-4 roky nazpět), přičemž

svědek si to následně sám spravil. Následně se dostavil soused a informoval syna svědka [REDAKCE], o tom, že má k dispozici záznam z kamery a že ví, kdo se dopustil tohoto protiprávního jednání, že je na záznamu z kamery zachycen. K jednání došlo v noci, přičemž se domnívá, že kamery má [REDAKCE] spuštěny 24 hodin, a to i v době jeho nepřítomnosti. Záznam od něj však nechtěli. V domě na adrese [REDAKCE] i přespává. Svědek si vzpomíná na více případů, kdy svědek vyběhl na lidi, kterým v ulici čůral pes, tj. slyšel pouze případy, kdy těmto lidem [REDAKCE] nadával. Svědek doplnil, že vůči němu směřovalo podání [REDAKCE] pouze v případě složeného šterku (policie musela vidět ze záznamu, popř. z fotografie, že tam byl i vlek) a dále musel chodit na městský úřad jako svědek. K dotazu správního orgánu, zda byl přítomen jednání, které řešil [REDAKCE] s osobou, která se měla dopustit protiprávního jednání a která měla být zachycena na pořízeném záznamu, a jakým způsobem vůči této osobě [REDAKCE] postupoval (zda ji upozornil na pořizování záznamu a jak bude se záznamem naloženo a zda s tím tato osoba souhlasila), případně identifikaci této osoby a čeho se jí jednání týkalo, popř. kolik takových případů je mu známo, svědek uvedl, že konfliktů pana [REDAKCE] s osobami, které se měly dopouštět protiprávního jednání, nebyl přítomen přímo, tj. slyšel je z domu, jak jim [REDAKCE] nadává. Dále viděl, jak vyběhl z domu a fotil si exkrement mezi automobily. Žádné poučení dané osobou svědek neslyšel. K otázce, zda je mezi námi nějaká osoba s výjimkou [REDAKCE], která ví více o provozu uvedeného kamerového systému, tj. zejména, jakým způsobem je pořizován záznam, svědek uvedl, že ví pouze, komu to vadilo (rozhodně [REDAKCE]). V návaznosti na podání ze dne 25. dubna 2016 zaslané [REDAKCE] položil správní orgán svědkovi následující otázky zaslané obviněným, o čemž byl svědek informován. K dotazu obviněného, zda může svědek zdůvodnit, proč mu vadí kamerový systém pouze na domě č. p. [REDAKCE] avšak nevadil, resp. nevadí mu na domě č. p. [REDAKCE] v téže ulici, a dále pak proč mu nevadí ani kamerový systém na domě č. p. [REDAKCE], přičemž kolem těchto kamerových systémů také pravidelně buď svědek chodí, nebo projíždí (nebo jej snad nechce vidět), svědek uvedl, že tyto kamery nejsou namířeny na něj. K dotazu obviněného, zda kamerový systém obchodních řetězců v [REDAKCE] sledující příchozí a odchůzí osoby a kamery ve městě svědkovi také nevadí, svědek uvedl, že tato otázka je irelevantní.

Dne 5. května 2016 se na základě předvolání ze dne 14. dubna 2016 na Úřad dostavil k podání svědecké výpovědi [REDAKCE]. Svědek k věci uvedl, že mu vadí, když jsou kamery namířené do celé ulice [REDAKCE] a před cca 4 roky obešel svědek lidi v ulici a uvedli mu, že jim to též vadí. Naposledy byl svědek před rokem na městském úřadě, na přestupkovém oddělení, přičemž disponovali fotkou, na které se [REDAKCE] nepoznal. Dále uvedl, že od pana Duchoslava, který je [REDAKCE], ví, že klienty [REDAKCE] obtěžuje svým sledováním, tj. když otevrou klienti automobil, vyběhne pesek a klienti řeší problémy s [REDAKCE]. Svědek uvedl, že od doby, co měl s [REDAKCE] tyto problémy, na místo již nechodí. Dále svědek zdůraznil, že se domnívá, že sledování ze strany [REDAKCE] probíhá i nadále, tj. že sleduje kamerovým systémem oba dva chodníky a i ulici. Následně byly svědkovi položeny správním orgánem následující otázky. K dotazu správního orgánu, zda je svědkovi znám [REDAKCE] který je vlastníkem nemovitosti na adrese [REDAKCE], svědek uvedl, že je mu znám. Na otázku správního orgánu, zda ze strany Městského úřadu v [REDAKCE] s ním bylo zahájeno řízení na podnět [REDAKCE] jako oznamovatele, v jaké věci, kdy se tomu tak stalo a jaký byl výsledek tohoto řízení (zda došlo k uložení nějaké sankce), svědek uvedl,

že se jednalo o v íce p ř ípadů cca t ř íkrát až čt ýř íkrát, p ř íčemž minimáln ě v jednom p ř ípad ě byly fotky nepr ũkazn ě a v jednom p ř ípad ě uvedl, že se p ř iznal, p ř íčemž vedl š t ěn ě retrívra, kter ě bylo na volno, za což dostal pokutu 500 Kč pro porušení vyhlášky, p ř íčemž minimáln ě t ř íkrát tuto pokutu dostal. K dotazu správn ího orgánu, v kolika p ř ípadech se stalo, že si na něj [REDAKCE] stěžoval, resp. podal podn ět k zahájení řízení a kdy se tak stalo, sv ědek uvedl, že minimáln ě čt ýř íkrát si v p ř ũběhu 10 let stěžoval. K dotazu správn ího orgánu, zda mu byl p ř í projednáván í v ěci p ř edložen záznam z kamerov ěho syst ěmu, resp. m ěl mořnost se s n ěm seznámit, a co bylo jeho obsahem, sv ědek uvedl, že na m ěstském úřad ě mu ukazovala zam ěstnankyn ě fotografie, jak jde p ř ostředkem ulice, dále mu jednou ř íkala, že má k dispozici na m ěstském úřad ě DVD se záznamem, ale že jim nejde otev ř ít. Žádn ý záznam sv ědek tedy nevid ěl. K otázce, zda je mu známo, zda na po ř ízen ěm záznamu je zachycena i situace na m íst ě p ř ed údajn ým protiprávn ím jednán ím, resp. po n ěm (p ř ípadn ě o jak dlouhou sekvenci se jednalo), resp. zda k po ř ízení záznamu, pop ř. fotografie došlo p ř ed upozorn ěn ím ze strany [REDAKCE] na porušování vyhlášky m ěsta, sv ědek uvedl, že nev í, co je na záznamech zachyceno. Dále uvedl, že ze strany [REDAKCE] nebyl žádn ým zp ũsobem nikdy upozorn ěn. Na otázku, zda si sv ědek u nemovitosti na adrese [REDAKCE] všiml, že je zde um íst ěn kamerov ý syst ěm, odkdy se tam kamerov ý syst ěm nal ěz á a jak ým zp ũsobem byl na n ěj upozorn ěn (tj. zda se zde nacházela informační tabulka, kde a co bylo jejím obsahem, pop ř. zda byl n ěk ým upozorn ěn a k ým), sv ědek uvedl, že žádn á informační cedulka tam nikdy nebyla, protože, kd yž psal st ířnost, t ak si kamerov ý syst ěm i fotil. Ze strany [REDAKCE] na kamerov ý syst ěm upozorn ěn nebyl. Kamerov ý syst ěm se na dom ě nacház í j ř íž 10 let, tj. od doby, kd y provedl [REDAKCE] rekonstrukci dan ěho domu. Na upozorn ěn í pana [REDAKCE] (tj. v roce 2016) si sv ědek všiml, že vzhled kamer se zm ěnil, tj. že jedna je t ěd nasm ěrována v íc na st ř ed ulice, p ř íčemž jedna z kamer má tvar válce (tubusu) a jedna tvar lamp íčky (tj. kamera nal ěz ající se nad vchodov ými dve ř mi). P ř edtím se na dom ě nacház ely dv ě stejn ě kamery ve tvaru dalekohledu, kter ě sm ě ř ovaly na celou ulici, ale i prot ěj ř í stranu dom ů, tj. na sousedn í nemovitosti. K dotazu správn ího orgánu, zda jsou mu známy n ějak ě bl ířší informace k p ř edm ětn ěmu kamerov ěmu syst ěmu a jeho provozu (tj. zp ũsob po ř ízování záznamu – zda nahráván í prob íhalo nepřetržit ě, pop ř. incidenčním zp ũsobem apod.), sv ědek uvedl, že dan á skutečnost mu není známa. Na dotaz správn ího orgánu, zda souhlasil s po ř ízen ím záznamu a jeho p ř edán ím m ěstsk ěmu úřad u, pop ř. policii, kdy a za jak ých okolností souhlas ud ělil, a zda byla p ř ítomna i jin á osoba v době, kd y došlo k údajn ěmu incidentu, sv ědek uvedl, že nikdy souhlas neud ělil a panem [REDAKCE] upozorn ěn nebyl, tj. v ř dy se to dozv ěd ěl z písemn ěho podán í, kter ě obd ř zel od m ěstsk ěho úřad u ve v ěci p ř estupku, kter ěho se m ěl dopustit. V p ř ípad ě popsán ěho závadov ěho jednán í nebyla p ř ítomna žádn á dal ř í osoba. Sv ědkovi je známo, že v íce l id í s n ěm, tj. [REDAKCE] má probl ěmy a že kd yž se pejsek vyč ũrá, že vyb íhá a sprost ě na n ě k ř íčí. K dotazu správn ího orgánu, zda je mu známa n ějak á osoba, kter á v í v íce o provozu uveden ěho kamerov ěho syst ěmu, a t o vzhledem k m onitorování jednán í o sob ě [REDAKCE] sv ědek uvedl, že nev í, ale že nejv ět ř í probl ěmy s n ěm má [REDAKCE] protože mu [REDAKCE] ničí ř ivnost, tj. odrazuje mu klienty. V návaznosti na podán í ze dne 25. d ũbna 2016 zaslan ě [REDAKCE] poloř il správn í orgán sv ědkovi následující otázky zaslan ě obvin ěn ým, o čemž byl sv ědek informován. K dotazu obvin ěn ěho, zda sv ědek nechával n ěk dy sv ěho psa v ědom ě voln ě pob íhat v ulici [REDAKCE] bez vod ítk a bez náhubku, sv ědek uvedl, že v době, kd y jeho pes byl š t ěn ě, t ak ho voln ě pou ř t ěl, jelikož je to klidná ulice, z a c ož byl poku tován. K tomu doplnil, že t ěd ũž to ned ělá, buď ho má na vod ítku, nebo jde jinou ulicí.

K dotazu obviněného, zda zná vyhlášku města [redacted] svědek uvedl, že kdyby nebylo [redacted] tak ji nezná, tj. dozvěděl se až na přestupkovém oddělení, že existuje. Nicméně domnívá se, že nemá [redacted], co suplovat dodržování této vyhlášky (tj. suplovat městskou policii). K dotazu obviněného, zda může svědek citovat, co mu vyhláška prikazuje, svědek uvedl, že určitě ne. K dotazu obviněného, zda porušoval tuto vyhlášku vědomě opakovaně, svědek uvedl, že vědomě asi ne, ale možná to porušil víckrát, ale určitě jenom v době, kdy to bylo štěně, když je učil přivolání a aby se svědkem chodilo u nohy. Svědek dával pozor, aby u toho nebyli žádní lidé, aby nikoho neobtěžoval, přičemž ulice je klidná. K dotazu obviněného, zda žádal někdy osobně majitele nemovitosti, pana [redacted] o vymazání údajů z kamerového systému, svědek uvedl, že nikoliv, nicméně mu říkal, že nechce, aby ho natáčel, což mu říkal několikrát, když jej potkal před jeho domem.

Z kopií stížností a záznamů kamerového systému poskytnutých Městským úřadem [redacted] (doručených Úřadu dne 28. května 2015) vyplývá, že v případě [redacted] došlo k jeho ztotožnění na základě SPZ vozidla, přičemž na záznamech je zachycena mladší žena (zprávu o otokolu o výslechu [redacted] vyplývá, že se jednalo o jeho přítelkyni) u vozidla s další ženou po příjezdu, kdy následně pes vykonal svou potřebu na omítku protějšího domu ([redacted] a poté bylo vidět, že nějaká osoba gestikuluje směrem k ženám z domu protilehlého domu č. p. [redacted] (pozn. správního orgánu: zřejmě [redacted], viz níže). Z textu přiložené stížnosti ze dne 20. ledna 2015 [redacted] vyplývá, že ženám sdělil, že jejich pes znečistil močí omítku domu č. p. [redacted] a samozřejmě i chodník. Na jeho upozornění reagovala starší z žen překvapeně, že to by přece jejich pes nikdy neudělal, ale pak to uznala a snažila se močí znečištěné místo otírat. Ve vztahu k druhé ženě uvedl, že byla naopak na jeho upozornění na porušování vyhlášky města [redacted] a na znečišťování veřejného prostranství i soukromého vlastnictví slovně agresivní. V případě [redacted] byly předloženy záznamy ke stížnostem ze dne 28. května 2012 a ze dne 8. července 2014, které směřovaly vůči [redacted]. Z textu stížností vyplývá, že [redacted] podal na [redacted] od roku 2004 již mnoho stížností ve vztahu k volnému pobíhání psa a znečišťování veřejného prostranství a soukromého majetku, s tím, že na upozornění na porušování vyhlášky (vyhláška města [redacted] 4 [redacted] resp. 8 [redacted]) se jmenovaný chová agresivně a slovně jej napadá (vzhledem k nesjednání nápravy úředníky Městského úřadu [redacted] uvedl, že kopii stížnosti ze dne 8. července 2014 zasílá rovněž Krajskému úřadu [redacted], odboru vnitřních věcí a krajskému živnostenskému úřadu, oddělení správních agend).

Dále byl předvolán k podání svědecké výpovědi [redacted] (předvolání ze dne 14. dubna 2016), který se z nařízeného výslechu řádně omluvil (omluva doručena Úřadu dne 19. dubna 2016 a doplněna dne 6. května 2016).

Dne 26. dubna 2016 obdržel správní orgán vyjádření k instalaci předmětného kamerového systému [redacted] který uvedl, že v době, kdy bydlel v ulici [redacted] [redacted], tj. naproti domu [redacted] měli velké problémy s majiteli psů, kteří navštěvovali [redacted] v ulici [redacted] ([redacted] nemá ani vhodné parkoviště a ani odpovídající čekárnu). V ulici se tak pravidelně pohybovali psi bez vodítka a bez náhubku, které nepřizpůsobiví majitelé přesto, že jim to vyhláška města [redacted] nařizuje, nechávali volně pobíhat po ulici, protože museli čekat na [redacted]. V této souvislosti uvedl, že následkem bylo velké množství psích

exkrementů v ulici a mohlo to vést i k napadení osob volně pobíhajícími psy. Vzhledem k tomu, že [redacted] nemá své parkoviště, nechávali nepřizpůsobiví majitelé psů často zaparkované automobily v této jednosměrné ulici před [redacted] tak, že ji činili neprůjezdnou. Dále docházelo v ulici [redacted] ke krádežím (poklice disků, poškozování zpětných zrcátek, krádeže praporů střešních antén zaparkovaných vozidel). Uvedené případy řešila Policie České republiky, přičemž při projednávání krádeží a znečišťování veřejného prostranství ústně žádali městský úřad o instalaci kamerového systému v ulici Čapkova (bylo jim zdůrazňováno, že pokud neidentifikují pachatele, nemůže být zahájeno žádné řízení), ale bohužel jim nebylo vyhověno. K tomu doplnil, že z toho důvodu přivítal instalaci kamerového systému na protějším domě ([redacted]), neměl proti tomu vůbec žádné námitky a dokonce byl rád, že kamery zabírají jak jeho zaparkované vozidlo, tak vlastně i dům, kde tehdy bydlel. Závěrem uvedl, že instalace kamerového systému přispěla k ochraně jeho majetku a především k prevenci.

Dne 6. května 2016 zaslal správní orgán obviněnému výzvu, v níž jej požádal jako správce osobních údajů osob zachycených na záznamech pořízených z výše uvedeného kamerového systému k doložení jejich souhlasu ve smyslu § 5 odst. 2 a odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb.

Dne 23. května 2016 obdržel správní orgán sdělení učiněné v návaznosti na výše uvedenou výzvu ze dne 6. května 2016, v němž obviněný uvedl, že se na něj dle § 1 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. uvedený zákon nevztahuje, neboť údaje a záznamy pořízené technickým zařízením umístěným na jeho domě, nikdy nearchivoval. Pouze je předával orgánům vázaným povinností mlčenlivosti (Policii České republiky, městské policii a komisi pro projednávání přestupků). K tomuto jednání byl donucen chováním v té době neznámých pachatelů k zajištění důkazů pro projednání, což se stalo. Dále doplnil, že nemůže tak předložit souhlas údajně dotčených osob, neboť jím byly dobře informovány umístěným čitelným nápisem o tom, že je pořizován záznam o jejich chování a že bude předán výše uvedeným orgánům, nebo organizacím. Z toho důvodu žádné záznamy neexistují. Dále pak uvedl, že vzhledem k tomu, že ne porušil žádné ustanovení týkající se údajů chráněných zákonem č. 101/2000 Sb., který se v tomto případě ani na něj nevztahuje, a navrhl, aby správní řízení proti jeho osobě bylo zastaveno.

Dne 24. května 2016 zaslal správní orgán účastníku řízení výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí.

Dne 31. května 2016 obdržel správní orgán vyjádření ve věci umístění kamer na rodinném domě v [redacted] které zaslala [redacted] [redacted]). Z daného vyjádření vyplývá, že ulice [redacted] je dosti frekventovanou ulicí, protože se zde nachází živnosti několika podnikajících osob. V ulici docházelo opakovaně k nabourávání automobilů při parkování a často k promáčknutí a odření stojících automobilů při najíždění a vyjíždění vozidel, přičemž k dohadům mezi lidmi byla volána i městská policie, která řešila mnoho případů. Dále docházelo při procházkách občanů se psy ke znečišťování chodníků a prostor kolem rodinných domů. K tomu sdělila, že nainstalováním kamer se od té doby stav velmi zlepšil a je zde pořádek a čistota, s tím, že každý se chová tak, jak má, a je vidět, že to jde.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů; osobním údajem je proto údaj o tom, kdy se identifikovatelná osoba nacházela v monitorovaném prostoru, stejně tak jako informace o tom, jakým způsobem se chovala (třeba i to, že jednala protiprávně). Není pochyb o tom, že záznam pořizovaný kamerovým systémem provozovaným obviněným obsahoval osobní údaje na něm zachycených osob.

Správce osobních údajů je dle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování, provádí zpracování a odpovídá za něj. Z vyjádření obviněného vyplývá, že to byl on, kdo rozhodl o instalaci kamer se záznamem, stanovil účel pořizování záznamu – zpracování osobních údajů [ochrana domu v jeho vlastnictví, jeho dalšího majetku (vozidel) a osob (vnoučat), včetně řešení porušování vyhlášky města týkající se volného pohybu psů], jinými slovy určil účel a prostředky zpracování osobních údajů. Na základě těchto skutečností lze proto konstatovat, že obviněný je správcem osobních údajů zpracovávaných prostřednictvím záznamu z kamer umístěných na jeho domě.

K předmětu řízení o přestupku je nutno uvést, že na kamerový systém se zákon č. 101/2000 Sb. vztahuje za předpokladu, že dochází ke zpracování získávaných informací ve smyslu ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Podle názoru správního orgánu je to tak vždy, když je kamerový systém (zaměřený na monitorování fyzických osob) vybaven záznamovým zařízením, neboť v takovém případě dochází k systematickému shromažďování záběrů osob nacházejících se v určitém časovém úseku v monitorovaném prostoru. V uvedených souvislostech lze nadto vyložit i jistou presumpci dalšího využívání těchto záběrů; v opačném případě (pokud by záběry neměly být nijak využívány) by záznamové zařízení postrádalo jakýkoli smysl. Tento závěr koreluje též s vyjádřením obviněného týkajícího se účelu instalace kamer a využívání z něj pořizovaných záznamů, které jednoznačně mělo směřovat k identifikaci konkrétních osob a průkaznosti jejich jednání.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Účastník řízení soustavně, úmyslně a cíleně shromažďoval záznamy z kamerového systému, na nichž byly zachyceny osoby, které se měly dopustit protiprávního jednání, pořizované záznamy ukládal na nosiče informací (CD) a pořizované záznamy předával příslušným orgánům (policie, městský úřad) za účelem postihu na záznamu zachycených osob. K tvrzení účastníka řízení, že pořídil záznam

pouze v konfliktních situacích, tj. v případě porušení zákona, či vyhlášky, s právní orgán konstataje, že je toho názoru, že ze spisového materiálu nade vší pochybnost vyplývá, že účastníkem řízení byl pořizován záznam z kamerového systému nepřetržitě. Na záznamech poskytnutých městským úřadem je zachycena situace na místě i v době, kdy k žádnému protiprávnímu jednání nedocházelo, tj. před údajným protiprávním jednáním, popř. i v době, kdy na kamerách nebyla vidět žádná osoba, popř. zvíře. Dále z protokolu o ústním jednání s účastníkem řízení ze dne 31. března 2016 vyplývá, že ve vztahu k informování o sobě o pořizování záznamu uvedl, že osoby upozornil na porušování vyhlášky, k čemuž uvedl, že to se netýkalo pachatelů poškozujících vozidla (které se odehrálo z ejména v noci). S hodně z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] ze dne 5. května 2016 je zřejmé, že k uražení zrcátka na automobilu svědka mělo dojít v nočních hodinách, přičemž syn svědka měl být informován [REDAKCE], o tom, že má k dispozici záznam z kamer a že ví, kdo se dopustil tohoto protiprávního jednání, že je na záznamu z kamery zachycen. Na základě výše uvedených skutečností se tedy jeví tvrzení účastníka řízení jako nevěrohodné a účelové, a to i vzhledem k účelu instalace kamerového systému, za který označil ochranu majetku (čistoty budovy a jeho z aparkovaných vozidel) a zajištění bezpečnosti a zdraví osob, včetně shromažďování důkazního materiálu (záznam měl být využit i k podání občanskoprávní žaloby, jak bylo účastníkem řízení uvedeno). Správní orgán k této otázce shrnuje, že dle jeho názoru bylo v řízení prokázáno, že obviněný nezpracovával pouze osobní údaje osob, které se dopouštěly protiprávního jednání, ale všech, které se vyskytovaly v rozsahu záběru jím provozovaných kamer.

Správní orgán se také zabýval otázkou, zda by zpracování bylo možné podřadit pod § 3 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., tedy zda se nejedná o zpracování, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní potřebu. V této souvislosti odkazuje správní orgán plně na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-212/13 z dne 11. prosince 2014, podle kterého provozování kamerového systému – při kterém je obrazový záznam zachycující osoby ukládán formou nekonečné smyčky do takového nahrávacího zařízení, jako je pevný disk – umístěného fyzickou osobou na jejím rodinném domě za účelem ochrany majetku, zdraví a života majitelů domu, přičemž takový systém zabírá též veřejné prostranství, nepředstavuje zpracování údajů pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu uvedeného ustanovení. V souladu s výše uvedeným proto správní orgán dospěl k závěru, že předmětné zpracování osobních údajů není zpracováním prováděným výlučně pro osobní potřebu obviněného a že se na něj budou vztahovat všechny povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. může správce osobních údajů zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů nebo v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. V tomto případě se jedná o jeden ze základních principů zákonnosti každého zpracování osobních údajů, tzn., že každé zpracování musí mít svůj legální titul. Účastníkem řízení bylo v průběhu řízení deklarováno, že osobní údaje subjektů údajů byly zpracovávány vždy se souhlasem dotčených subjektů údajů, neboť osoby porušující závaznou vyhlášku vždy nejprve upozornil, že porušují vyhlášku, a následně je upozornil, že pokud své chování nezmění, předá záznam k projednání příslušným orgánům (vyjádření ze dne 20. listopadu 2015 a protokol o ústním jednání ze dne 31. března 2016).

V případě zpracování osobních údajů prostřednictvím záznamu z kamerového systému i z míst veřejně přístupných je zjevné, že získání souhlasu všech, jejichž osobní údaje budou zaznamenány a uchovány, je pro správce povinností objektivně nesplnitelnou. Souhlas subjektu údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. musí splňovat náležitosti uvedené v § 4 písm. n) téhož zákona, tedy musí se jednat o svobodný a vědomý souhlas subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektů údajů se zpracováním osobních údajů, a v § 5 odst. 4 téhož zákona, v němž je uvedeno, že subjekt údajů musí být při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období, přičemž souhlas se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování. Z výpovědi svědků je zřejmé, že souhlas se zpracováním osobních údajů, resp. pořizováním záznamů, popř. jejich předání příslušným orgánům účastník řízení od žádného z nich ne požadoval (v případě pana [REDAKCE] od jeho přítelkyně [REDAKCE]). Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že o pořizování záznamu kamerovým systémem nebyly dotčené subjekty informovány, a to ani formou ústního upozornění, ani prostřednictvím informační cedule ([REDAKCE] soused jmenovaného uvedl, že informační cedule byla na místě cca 14 dnů a z kontrolních zjištění vyplývá, že s ohledem na její velikost nebylo možné, aby sledované osoby o zpracování svých osobních údajů vůbec věděly, natož pak k němu daly svůj souhlas). Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že obviněný nedisponoval souhlasem se zpracováním osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. od všech osob pohybujících se po sledovaných veřejných komunikacích a osob bydlících v sousedních nemovitostech, které jsou monitorovány, přičemž tento souhlas na základě výslovného požadavku správního orgánu, který vyplýval právě a pouze z tvrzení obviněného, že zpracování probíhalo se souhlasem dotčených osob, nedoložil (vyjádření obviněného ze dne 23. května 2016).

S ohledem na výše uvedené tedy obviněný musel jím prováděné zpracování opírat o některý z právních titulů vyjádřených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. V daném případě by přicházela v úvahu (teoreticky) pouze aplikace § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. V případě zpracování prováděného účastníkem řízení je z nasměrování kamer a výsledného záběru zřejmé, že zpracovávanými osobními údaji a záznamy jsou informace vztahující se k místům, která jsou veřejně přístupná (veřejná komunikace, tj. silnice a chodník), k sousedním nemovitostem (rodinným domům) ve vlastnictví třetích osob, resp. jejich obyvatelům, tedy údaje o tom, kdo, kdy a s kým prochází monitorovanými místy nebo vstupuje do daného domu apod.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 25. února 2015 (č. j. 1 As 113/2012 – 133, bod 87) vyplývá, že soud shledal za přiměřené pořizování záznamu v extrémní situaci, kdy docházelo několik let k útokům na osobu stěžovatele, jeho rodinu a majetek. Podmínkou k takovému postupu by lo, že během celé této doby využil všech jemu dostupných prostředků nezasahujících do práv a svobod jiných osob za účelem ochrany svých práv, a to zcela bezvýsledně, tzn., že teprve záznam z kamerového systému umožnil obvinění konkrétní osoby

a že v porovnání s jinými opatřeními lze na instalaci kamery nahližet jako na potřebnou.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněný pořizoval záznamy z kamerového systému především za účelem preventivním, resp. že se týkaly převážně znečišťování veřejného prostranství, tzn. věci veřejného pořádku (případ minimálně 17 stížností předložených Městským úřadem [redacted] správnímu orgánu). Účastník řízení nedoložil, že by docházelo v daném případě k závažnému protiprávnímu jednání, resp. že by hrozil reálně útok na majetek účastníka řízení či jiné ústavně chráněné hodnoty, který by nebyl řešitelný méně invazivními prostředky než instalací kamerového systému se záznamem.

Pokud přitom obviněný zpracovával prostřednictvím záznamu pořízeného z kamer výše uvedený rozsah osobních údajů, představuje to dle správního orgánu hrubý zásah do osobního a soukromého života třetích osob, a to v důsledku znamená, že na jím prováděné zpracování nelze aplikovat ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. pro rozpor s větou za středníkem tohoto ustanovení. Z charakteru zpracování a obsahu spisového materiálu poté nelze dovodit možnost aplikace ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Obviněný proto svým zpracováním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

K vyjádření obviněného, že se rozhodl instalovat kamerový systém v souvislosti s požadavky policie a městského úřadu na poskytnutí „hmatatelných důkazů“, správní orgán konstatuje, že tato skutečnost je pro posouzení naplnění zákonných znaků skutkové podstaty přestupku, který je předmětem tohoto řízení, irelevantní a nelze ji považovat za okolnost vylučující protiprávnost jednání obviněného. Případné doporučení jiných osob, byť příslušníků policie a jiných úředních osob, nemá vliv na odpovědnost obviněného za jím spáchaný přestupek (a to jak v obecné rovině, tak i v tomto konkrétním případě), přičemž z žádných shromážděných podkladů nevyplývá, že by mu bylo doporučeno zaznamenávat i veřejné prostranství a nemovitosti ve vlastnictví jiných osob. Přesto správní orgán tuto skutečnost zohlednil při určování výše sankce.

Ve vztahu k pokladům a tvrzením doplněným účastníkem řízení v průběhu řízení správní orgán konstatuje, že žádný z nich neodůvodňuje provedení odlišného právního posouzení ze strany správního orgánu oproti původně vydanému příkazu.

K tvrzení obviněného, že příkazem čj. UOOU-00327/16-1 ze dne 19. ledna 2016, kdy mu byla inspektorkou Úřadu udělena pokuta ve výši 1.000 Kč a uložena povinnost provést změnu záběru snímaného prostoru, k čemuž doplnil, že má důvod se domnívat, že tím tento důvod právně pominul, správní orgán uvádí, že v daném případě byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení v souvislosti s řízením o uložení opatření k nápravě (tj. opatření k odstranění zjištěných nedostatků). Nejedná se tedy o skutečnost, která by zakládala v řízení překážku věci pravomocně rozhodnuté (rei iudicatae), jak se domnívá účastník řízení.

Správní orgán považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že obviněný porušil povinným jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů

údajů nebo na základě některého z ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona, a tím spáchal přestupek podle § 44 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 2 zákona č. 200/1990 Sb. je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v zákoně. Podle § 3 zákona č. 200/1990 Sb. postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Správní orgán na základě spisového materiálu dospěl k závěru, že jednání obviněného bylo spácháno přinejmenším ve formě nevědomé nedbalosti [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb.], neboť v daném případě obviněný nevěděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, tj. ochrana soukromí a osobních údajů dotčených osob, ale vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem by l p r o t ýž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, které bylo předmětem řízení, představuje významný zásah do práva na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů zaznamenávaných osob. Přitěžující okolností, ke které správní orgán přihlédl, byla též doba, po kterou docházelo k pořizování záznamů z kamerového systému (tj. nejméně od roku 2009 do 22. května 2015). Další přitěžující okolností je skutečnost, že nebylo monitorováno jen veřejné prostranství, ale i ne movitosti ve vlastnictví třetích osob a to ve značném rozsahu. Jako k oko lnosti sn ižující závažnost jednání účastníka řízení bylo přihlédnuto k tvrzenému účelu provozu kamerového systému, tj. zejména ochrana majetku obviněného a zamezení protiprávního jednání dalších osob (krádeže, ohrožení zdraví, znečišťování veřejného prostranství apod.). Další okolností sn ižující závažnost jednání je snaha poskytnout požadované důkazy orgánům činným v trestním resp. zejména přestupkovém řízení, a dále to, že přestupek byl spáchán ve formě nevědomé nedbalosti. Po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

S ohledem n a v ýše uvedené, bylo r ozhodnuto, j ak je uv edeno v e vý roku t ohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., kt erý sp rávnímu or gánu ukl ádá povinnost uložit občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku a z § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích ve výši 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 13. června 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností